

КОРОТКІ ВІСТКИ

П'ятниця, 2 березня 1973

НОВОПРИЗНАЧЕНИЙ ДИРЕКТОР ЕФ-ВІ-АН Патрік Грей Третій заявив, що він радше зреагував би з пристрастю, чим доволити би будь-якій партії чи політичній силі маніпулювати справами Федерального Бюро Інвестицій. П. Грей виступав перед Юридичною Комісією Сенату.

ДИСТРИКТОВИЙ СУД У НЬОУАРКУ, Н. ДЖ., ЗАСУДИВ на 10 років в'язниці жителя Ньюарку Роберта Л. Воллеса за те, що він торгував наркотичною отрутою, "геройною". Воллесові тепер 36 років. Не знаючи, що він торгує з перевантаженим поліційним агентом, Воллес продав йому дві уцілі "геройні" за понад 4 000 доларів — і втратив 10 років вільності.

РЕШТКИ КОЛІСЬ ВОВОВНИЧОГО ПЛЕМЕНИ Індіанці ірокези, які живуть у степі Оклахома, заклали організацію під назвою Ірокезська Народна Будівельна Компанія. Ця організація збудувала вже 11 великих будинків для індіанців, з допомогою Департаменту житлового будівництва. У плані є збудувати 306 недорогих житлових будинків. Ірокези розселені в 14 повітах у степі Оклахома.

У РІО ДЕ ЖАНЕЙРО В БРАЗИЛІ розпочалося будівництво 50-поверхового будинку для різних службових бюрок. Це буде найвищий хмарочос не тільки в Бразилії, а й у всій Південній Америці.

НА ЗАКРИТОМУ ЗАСІДАННІ ПІДКОМІСІЇ Палати Репрезентативів шеф об'єднаних штабів ЗС Авіації Томас Міорер сказав, що він завжди був за тим, щоб при необхідності — наступати на Північний В'єтнам. Але, сказав адмірал, були дані вказівки, які стримували навіть розмах боротьби в самому Південному В'єтнамі, всупереч волі американського Штабу.

КІЛЬКА СОТЕНЬ АМЕРИКАНСЬКИХ скавтів добровільно працювали на різних станціях "сабвею" в Нью-Йорку. Вони відмивали спеціальним розчином пошкодзовані вандалами вагони. Кожний скавт одержав від міста пропам'ятний значок на знак подяки.

У ВАШИНГТОНІ КОНГРЕСМЕН РЕСПУБЛІКАНЕЦІ із Вирджинії Вільям Вайтгерст висунув пропозицію, щоб між ЗСА і Канадою було складено договір про охорону окремої породи "східного" лісового вока. Мали б скласти правила про полювання на ту породу, задля її збереження. Ці воки потрібні для утримання природного балансу в тваринному світі, і вони не нападають на людей.

НА ЛЕТОВИЩІ КЕННЕДІ ВЛІЯ НЬО ЙОРКУ поліція в останню хвилину затримала якогось Родрігеса, який перед тим увечері стріляв під час сварки в ресторані і вбив одну особу. Родрігес хотів втікати до Порто-Ріко, його виділа його ж приятелька.

У В'ЄТНАМІ РОЗПОЧАЛИ були вже, але перервали очищення вод Північного В'єтнаму з нахвилювання туди американських мін. Командувачем цієї операції, яка мусить тривати місяці, став контр-адмірал Врас МекКоллі. Ту операцію має перевести 19 кораблів. Заміновані води простягаються довжиною 10 миль. У найбільшому, замінюваному Американою, порті Північного В'єтнаму, Гайфонгу, відбулася в цій справі нарада з 11-членною американською групою фахівців. Очищення з мін вод Північного В'єтнаму — це страшенне важлива справа для комуністів, які втратили морський зв'язок з закордоном. Американці не квапляться, поки не будуть звільнені всі американські воєнні полонені.

ІТАЛІЙСЬКИЙ УРЯД РІШИВ припинити субвенції власникам двох найбільших та найбільш люксових італійських пасажирських кораблів "Мікеланджело" і "Раффаель". Тому припускають, що ці кораблі перестануть виконувати свою службу на Атлантичному океані, бо без отих державних субвенцій їхні подорожі до Америки принесли б великі грошові втрати власникам.

ПАРЛЯМЕНТАРНІ ВИБОРИ У ФРАНЦІЇ ВИКЛИКУЮТЬ мале зававлення у французькому народі. Опозиційні партії використовують у своїй кампанії такі факти, як те, що один 15-тирічний хлопчик підпалив школу, внаслідок чого загинуло 20 осіб, — чи виявлення, що коло 400 лікарів переводили тайком заборонені вакцинні аборти. Але такі політичні партії — за винятком комуністичної — які окремі кандидати не мають пованих виборчих фондів, тому їх кампанія млява. Президент Помпіду хворий і тільки раз виступив з промовою на телебаченні. Він уявляв без уваги на вислід виборів до 1976 року.

У 80-РІЧЧЯ "СВОБОДИ"

УНСОЮЗ ПРИДБАВ У ЛЮТОМУ 290 НОВИХ ЧЛЕНІВ

Впродовж лютого цього року наспіло до Головної Канцелярії 290 аплікацій на нові грамоти забезпечення. Разом із здобутком 375 нових членів у січні, прибуло до УНСоюзу в двох перших місяцях 1973 року, року 80-ліття "Свободи", 665 аплікацій нових членів.

Серед організаторів нових членів в лютому визначилися здобутками більшого числа членів наступні особи:

Іван Одежинський, постійний організатор з Філадельфії — 10, Михайло Хомин, секретар 32-го Відділу у Філадельфії — 7, Михайло Федіншин, секретар 153-го Відділу в Перт-Амбей — 6, Богдан Зорич, секретар 432-го Відділу в Торонті — 6, Ярослав Виден, секретар 17-го Відділу в Чикаго — 5, Стефан Івасюк, секретар 408-го Відділу в Редінг, Па. — 5, інж. Августин Рудник, організатор 79-го Відділу в Лос-Анджелес — 5, Володимир Квас, представник 88-го Відділу в Коргононі — 5, Михайло Гейтон, секретар 305-го Відділу в Маговай Сіті, Па. — 5, Михайло Семків, секретар 379-го Відділу в Чикаго — 5, Анна Басараб, секретарка 117-го Відділу в Нью-Йорку — 4, Іван Пригода, секретар 200-го Відділу в Озон Парку, Н. Й. — 4, Яків Вурій, секретар 408-го Відділу в Торонті — 4, Василь Шаран, секретар 407-го Відділу в Торонті — 4, Теодор Мороз, секретарка 408-го Відділу в Монтреалі — 4, та Павло Марьяк, секретар 476-го Відділу в Гадеон, Н. Й. — 4.

Ніксон конферував півтори години з прем'єром Ізраїлю

Вашингтон. — У четвер Ніксон прийняв у Білому Домі прем'єра Ізраїлю Голду Меїр і нараджувався з нею півтори години. Нічого про сутність розмови про ту розмову, за винятком того, що обоє державні діячі обмірковували ситуацію на Близькому Сході й шанси тамошнього заморення, та що Голда Меїр старастя дістати від Американи новий кредит на 515 мільйонів доларів на закуп зброї в Америці. Нічого не сказав же про те, що Голда Меїр сугестії з ізраїльського боку щодо заморення між Ізраїлем та його арабськими сусідами. Вечером відбувся бенкет на честь Голди Меїр. Після цієї наради у Білому Домі Голда Меїр відбула пресову конференцію у Клубі Крайової Преси у Вашингтоні, де вона, між іншим, з задоволенням висловила про вістку, що співстрільцю президент Анівар Садат бачити-то вживав дипломатичних заходів, націлюючи на заморення. Але пресовий секретар Білого

Дому Роналд Зіглер перестерігав проти надій на близькі практичні наслідки відвідин Голди Меїр щодо миру на Близькому Сході. На зазначеній пресовій конференції Голда Меїр з'ясувала причини, чому ізраїльські джети зістріли арабський пасажирський літак, при чому загинуло 106 осіб. Мовляв, Ізраїль дістав у січні п. р. від різних закордонних розвідок пересторогу, що арабська організація екстремістів "Чорний вересень" планує вислати над Ізраїль пасажирський літак, наповнений вибуховими матеріалами, щоб скинути його в самогубній місії на яхес ізраїльське місто. Тому ізраїльські військові власті ляглися, як той арабський літак не летить в отакій терористичній місії. Коли б вони знали, що в літаку знаходяться цивільні пасажирі, то ніколи літка не обстрілювали б — сказала Голда Меїр, яка признала, що в тій справі сталася трагічна непередбаченість.

Президент відкидає план про гарантований річний прибуток

Вашингтон. — Президент Річард Ніксон формально відмовився від плану реформи програми суспільної опіки, яка гарантувала б потребуючим мінімальний річний прибуток. У серпні звітів "Про Стан Унії", аже четвертому, і тепер на тему "Людських ресурсів", Президент висловився, чому він обмежує діяльність суспільно-допомогової програми і, одночасно, зроби кілька примірливих заяв у сторону своїх ліберальних критиків. Він сказав, що загальної реформи в тому напрямку не буде зроблено, але пообіцяв здійснити активні легіслативні й адміністраційні заходи для зміцнення суспільної опіки. Під час зустрічі з журналістами у Білому Домі, Гаспар Вайтбергер, секретар департаменту здоров'я, освіти і суспільної опіки, сказав, що

Адміністрація буде заохочувати стейтсові власті до експериментування в ділянці допомоги для її удосконалення й покращання, а також дасть фонди для допомоги потребуючим родинам. Проти плану гарантованого річного прибутку було заборгого голосів серед членів Конгресу, починаючи від 1969 року, коли той план був оголошений, і в самій Адміністрації не було в цьому одностайної згоди. Покійний президент Ліндон Б. Джонсон називав план про гарантований річний прибуток "утопією". Йдучи назустріч ліберальній частині Конгресу, президент Р. Ніксон звернувся на суспільну проблематику велику увагу і признавав на видах для "Людських ресурсів" 125 білліонів доларів у своєму бюджеті, себто, відвічі більше, чим це було за президента Л. Джонсона.

Монетарна криза не припиняється, долар далі втрачає свою вартість

Цюрих. — В країнах Західної Європи з усією силою вибухла нова хвиля монетарної кризи у зв'язку з намаганням фінансових спекулянтів обміняти свої доларові резерви на валюту західноєвропейських держав, в першій мірі на німецьку марку. Національні банки західних європейських держав мусили закупити понад 3 білліони доларів, щоб не допустити до обниження американського долара нижче визначеного офіційно рівня обміну. Найбільший тиск йде на Західно Німеччину, національний банк якої купив 1 березня 2.5 біл. американських доларів. Щоб припинити спекуляцію фондами, уряди західних європейських держав та Японії зарядили закриття біржі, сподіваючись, що в найбільшій кількості діячів ситуація виясниться.

Як відомо, це вже третя хвиля монетарної кризи за останні три тижні. Девальвація американського долара 12 лютого не вплинула на покращання ситуації, а поновне послаблення долара на міжнародному монетарному ринку було несподіваною для американських фінансових кіл. Підсекретар скарбу П. А. Вокер заявив, що американський уряд не планує ніяких заходів у зв'язку з новою хвилею кризи, вважаючи, що ця хвиля пройде сама собою. Зокрема на думку Вокера, не потрібна в теперішній ситуації додаткова девальвація долара. Зна-

ву ж голова Комісії засобів і шляхів, Вільям Миллс висунув пропозицію кинути на ринок більшу кількість золота і в той спосіб, заламатися спекулянтам. Треба припустити, що упродовж цієї суботи і неділі зацікавлені уряди Західної Європи, Японії та ЗСА узгодять заходи в боротьбі з новою хвилею монетарної кризи. Саме тепер ведуться в цій справі розмови між німецьким канцлером Вільямом Брандтом та британським прем'єром міністрів Гіттом. Незалежно від цього західнонімецький уряд відбуває консультації в цій справі з урядами всіх зацікавлених держав.

УКРАЇНСЬКИЙ КАНДИДАТ

Вінніпег. — З рамені Ліберальної партії в провінційних виборах, що незабаром відбуються у Манітобі, бере участь Ед Моткалюк, який сказав, що далішні вибори провінційного уряду можуть зруйнувати Манітобину. Е. Моткалюк народився в Канаді, в Слестері, Маніт., закінчив університет у Врендіві, тепер викладає в Давінсоні. Як подав, "Вільний світ" 26-го лютого, він є членом Об'єднання Учителів Манітоби та зустрівся проти конституційного типу урядових заходів, які викликають дедалі, то більші податки й безробіття в тій провінції Канади.

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ У ПАРИЖІ ГАРАНТУЄ МИР В ІНДОКИТАІ

Париж. — Міжнародна конференція, яка відпонує цього тижня нараджувався у Парижі у справі гарантування для підписаного 27 січня п. р. договору про заморення у В'єтнамі, Ляосі й Камбоджі, скінчилася складенням декларації, яка схвалює той договір. Не вважаючи на наполегливу вимогу канадського міністра закордонних справ Мічелла Шарпа — не створено ніякого надзвичайного тіла, куди Міжнародна Контрольна Комісія могла б звітувати про ситуацію у В'єтнамі. Зате ЗСА і Північний В'єтнам, або шість членів — учасників тієї Паризької конференції з посеред 12-ти учасників отримали право скликати знову таку конференцію, коли запалалося би перемір'я і політичне заморення. У декларації зазначено теж про Ляосі й Камбоджу, але тільки загально, без уточнення підстав тамошнього заморення. На тій конференції поразку зазнав генеральний секретар Об'єднаних Націй Курт Вальдгайм, якого запросили були з ініціативи Північного В'єтнаму за згодом, власне внаслідок рішучого спротиву північно-в'єтнамських і китайських комуністів, визнано Курта Вальдгайма тільки як "свідка" на конференції, але не допущено його представника до Комісії, що редагувала ту декларацію.

Китайські комуністи пропонують переговори з націоналістами

Пекін. — Китайська комуністична пресою агенція Гейнгуа офіційно повідомила про готовність китайського комуністичного режиму почати переговори з націоналістичним урядом Чан Кай-шека, щоб doprowadити до повного з'єднання усіх китайських територій. Комуністичний режим заперив китайських націоналістів у Тайвані, що вони можуть рахувати на "великодушність" комуністів і не потребують нічого боїться. Одночасно в повідомленні китайської пресою агенції є включена острота всім зовнішнім чинникам, які хотіли б скористатися з послаблення зацікавлення Тайванію (Формозою) Америкою і "забезпечити на Тайвані свої впливи". Йдеться тут про посередній натиск на можливість зговорення між китайськими націоналістами і СССР у зв'язку з контактами, які встановлено між Тайванієм та СССР. Китайська пресою агенція широко поінформувала про заяву кол. китайського наці-

Рішено, щоб відомлення згаданій Міжнародній Контрольній Комісії у В'єтнамі пересилати до генерального секретаря ООН тільки "для інформації". Проте державний секретар Вільям Роджерс висловив від ЗСА задоволення вислідом конференції. Він відбав ще одні засекречені наради з міністром закордонних справ Північного В'єтнаму Нусном Дю Трієм, як також окремо з міністром закордонних справ Пекіну Чі Пенгом-Фей. Найголовніший пункт декларації — визнання незалежності, суверенності, єдності, неутраляності і недоторковості В'єтнаму, Ляосу та Камбоджі. На п'ятницю 2 березня заповіджено урочисте підписання тієї декларації 12-ма призначеними міністрами закордонних справ, у призначенні також спеціальної делегації американського Конгресу. Генеральний секретар ООН декларації не підписав, але Паризьку конференцію окреслили, як "конференцію 13-ти". Державний секретар Вільям Роджерс погодився тільки тоді продовжувати свою активну участь на Паризькій конференції, коли в'єтнамські комуністи передали йому нову листу 106-ох американських воєнних полоненців, що їх звільнення заповіджено на суботу 3 березня цього року.

Арабські терористи ранили і схопили в Судані американського амбасадора

Вашингтон. — Державний Департамент проголосив, що в столиці Судану Хартумі банда озброєних ручників скористалася терористично організації арабських екстремістів "Чорний вересень" вдерлася до сауді-американської амбасаді, коли там відбувалося прийняття у честь Джорджа Мура, американського шарж д'аффер, який довший час заступав був амбасадора та якого тепер відкликали до Вашингтону. Джордж Мур, який плавко говорить по-арабськи, вітшався популярністю і симпатією в арабів. Терористи схопили прийнятих американського амбасадора Кліо Ноела і Джорджа Мура, які були ранені у стрілянині. До тієї амбасаді викликали лікаря, який бупи-то перелікав на місці операцію одного з названих американських дипломатів, але, виходячи з будинку, заявив: "у нас в порядку". Крім отих двох американських дипломатів — терористи схопили

ще амбасадора Саудівської Аравії та шарж д'аффер Бельгії і Йорданії. Серед закатолу, який настав на тому прийнятті, британський, французький і союветський амбасадори встигли втекти. Терористи зажадали, щоб з звільнення схоплених дипломатів — звільнити в Америці вивантаж кол. сенатора й президентського кандидата Роберта Кеннеді, Сіргана-Сіргана, який відхилював у Каліфорнії кару домертвельної в'язниці, — як також звільнити всіх в'язнених в Ізраїлі арабських терористів-партизанів і в'язнених в Йорданії змовників проти життя короля Гуссейна. Президент Судану Гаафар аль-Німеїрі негайно почав телефонічно нараджуватися з іншими арабськими володарями, які діяли у створенні ситуації. Будинок сауді-арабської амбасаді оточений сильним кордоном суданського війська і поліції, які нікого не допускали на близьку віддачу до амбасаді.

Суд над проф. Л. Плющем був зааранжований і проведений органами КГБ

Нью-Йорк (Пресою Служба ЗП УГВР). — Як вже повідомляла міжнародна преса, 30 січня 1973 р. запроголошено рішенням Київського облсуду, Леоніда Плюща, працівника Кібернетичного Інституту АН УССР в Києві на безтермінове "лікування" у психіатричну тюрму. Як стало тепер відомим, Плюща судили за статтею 62 Кримінального кодексу УССР. Йому зажадали підписання звернень до Об'єднаних Націй в справі переслідуваних діячів культури в СССР у участь у нібито-незаконній "ініціативній групі", яка мала займатися збіркою цих підписів. Також його обвинувачували за давній лист-статтю з 1968 р. п. н. "Лякей і жесидів наших днів" до газети "Комсомольська правда" та за знайдені у нього рукописи інших статей. Велі "обвинувачення" були некоректні, "натягнуті" і навіть про таку їхню суму спрепаровані не вистачали для засуду.

Цим треба пояснювати, що київський обласний суд, предсідником якого був сумнозвісний суддя на прізвисько Дашель, рішив був, "ско-

ристати" з першої психіатричної експертизи і визнати Л. Плюща теж неосудним та в цей спосіб запропорити його у психіатричний шпиталь "спеціального типу". До речі, проф. Плющ перекладав психіатричну експертизу й обидві в Москві. Перша експертиза в складі відомого КГБ'яського "психіатра", судово-медичного "спеца" Д. Р. Луца, Морозова, Качаєва і ін. "встановила" була "повільну шизофренію з місястичними і реформаторськими ідеями" та рекомендувала "лікування" у психіатричний клінічний "спеціального типу".

Друга експертиза, під керівництвом проф. Снежневського, ствердила була, що стан Плюща під час судівства покращав, але що в нього наступила деяка "трансформація" ідей реформаторства. Комісія рекомендувала задержання Л. Плюща у психіатричному шпиталі загального типу.

На доручення КГБ суд експертизу, не зважаючи на те, що адвокат вказав був на розбіжності між обома (Закінчення на стор. 3-46)

Міністри внутрішніх справ Польщі й ЧСР, шеф безпеки ЧСР та 8 офіцерів безпеки загинули в летунській катастрофі

Варшава. — Вночі з 28 лютого на 1 березня п. р. в катастрофі літака, що стався під час його приземлювання поблизу летовища у Шеціні, загинули всі його пасажирі, міністри внутрішніх справ й високої чиновники органів безпеки Польщі й ЧСР, включно із залогою. Згідно з повідомленнями Польської Пресою Агенції (ПАП), між тими, що загинули, були: міністер внутрішніх справ Польщі, мав 51 рік, був близьким співробітником Е. Гемрека, який і призначив його на пост міністра в 1971 р. Його чехословацький колега Радко Каска мав 45 років, виховувався у Москві, на пост міністра був призначений 1970 р. Причин катастрофи досі не встановлено. Прем'єр польського комуністичного уряду П. Ярошевський наказав провести в цій справі спеціальне слідство, "на високому рівні" з участю представників уряду, війська й органів безпеки.

Англійська публічна опінія за і проти королівських відвідин СССР

Лондон. — Повідомлення про те, що принц Філіпп Единбургський, чоловік королеви Єлизавети, та його дочка принцеса Анна планують відвідати в цьому році СССР, викликало ряд коментарів в англійській пресі, зокрема, коли поширилися вістки, що з візитом до СССР виїжджатиме також королева Єлизавета. Консервативний "Дейлі Телеграф" у статті "Ще не час на Москву" пише так, коментуючи вістку про готовність Москви запросити королеву: "Треба просто сказати, що уряд повинен у найсильнішій формі порадити королеві під якою умовою не розглядати такої неспасибної пропозиції. Легко здогадатися, чому Кремль вважає таку візиту побажаною якраз на теперішньому особливому повороті у міжнародних відносинах. Решта Європи вважає це як вияв особливого визнання Британією російської диктатури та її політики. Ніщо не може бути більше виражуваним, як те, щоб прикрити цю жорстоку політику шуканням і небезпечним знаком представельності. Сучасні правителі Росії є прямими духовними спадкоємцями людей, які поновили родину Королеви в 1918 році і які від того часу поможували мільйонам інших, може не таких важливих, чого ніколи не можна забути. Стан

країни сьогодні під багатьма оглядами набагато гірший, як це було за царя Миколи II. Обсяг репресій значно поширився і включає давні незалежні країни Східної Європи. А це може бути надія на те, можна сподіватися, щоб досягнути відпущення між вільним світом і цією тираниею? Чи має Захід завжди триматися осторонь і байдуже? Відповідаючи, треба сказати, що відпущення може наступити тільки у такому розумі, в якому сама Росія зміниться у відповідь на неминучий на неї натиск достосуватися до культурної практики". Незалежний щоденник "Сан" позитивно ставиться до проклятої королівської візиту в СССР, мовляв, така візита може вплинути на покращання відносин з СССР. Консервативний "Дейлі Мейл" не припускає якоїсь особливої уваги до планованої візиту, жартівливо відзначаючи, що у випадку такої візиту "коли хтось долучиться до черги на Червоній площі, той дійсно може мати змогу побачити, як Ленін перевертається у своєї труні". Також газета запитує, що може статися, коли принц Філіпп, наприклад, захоче довідатися у совєтських господарів: "Що сталося з моєю кузницею Анастасією та іншими членами російської царської родини?"

СВОБОДА

Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07308

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1102 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07308

Сприяння волі

Зголошена сенатором Річардом С. Швейкером з Пенсильванії резолюція в Сенаті, щоб теперішній, 93-й Конгрес "прохав і зобов'язав" Президента проголосувати щорічно день 22-го січня Днем Української Незалежності, це чергова маніфестація прихильності справі української державності і це новий доказ визнання права України на свою дієсну, ні від кого незалежну державність. Резолюція сповнена знання правди про Україну, сповнена приязни супроти України та сприяння її змаганням до волі і доказує, що скраплині води спроможуть додати скелю. Тверда це невідомість щодо України, її проблематики та Сходу Європи в американському суспільстві. Десять щорічних промов в обох Палатах Конгресу з нагоди роковин Актів 22 Січня і щорічне проголошення Тисячі Повстанців Націй — це ніби акти без практичного значення, бо вони не мають безпосереднього впливу ні на американську закордонну політику, ані на русифікаторську та репресивну політику Москви в Україні. Але вони мають величезне значення на даліш майбутність, — вони є помітними етапами на шляху освідомленості праці про Україну на американському ґрунті, вони є також наявними доказами, що ця освідомлена праця українців в Америці не йде на марне і що треба її терпеливо, вперто продовжувати в першу чергу поважною англійською літературою про Україну.

Резолюція сенатора Річарда Швейкера пішла, як водиться, до Правничої Комісії Сенату. Треба сподіватися, що вона не застрягне там так, як це сталося з нею у попередньому Конгресі, а прийде на форум пленуму — і буде схвалена. Очевидно, наші вороги намагалися перешкодити цьому, але сам факт її зголошення доказує, що їхній вплив обмежений. Зголошення цієї резолюції — добра подія. Її виконання віру в перемогу великої ідеї, яка становить суть цієї резолюції.

Багатокультурність

Держави Північної та Південної Америки розвивалися у висліді європейської колонізації, в ході якої на американський континент прибули імігранти різних етнічних груп, кладучи підвалини під нові політичні спільноти. Канада, ЗСА, Мексика, Бразилія, Аргентина та цілий ряд інших держав американського континенту розвивалися на різноманітній етнічній базі, звичайно з перевагою однієї чи кількох етнічних груп. Коли, наприклад, в Аргентині переважав іспанський елемент, то в Бразилії — португальський, в ЗСА — англійський, а в Канаді — англійський і французький. Залежно від сили того чи іншого етнічного елемента в державі, була сформульована внутрішня державна політика, при чому майже в усіх випадках панівна група виявляла тенденції накинати свою мову і культуру іншим етнічним групам. Таким чином у більшості цих держав визріла й закріпилася ідея "перетоплювального казана", тобто націогенезу на базі асиміляції всіх менших етнічних груп найсильнішою групою.

Однак, події кількох останніх років показали, що справа націогенезу не така проста і що не так легко шляхом асиміляції досягнути ліквідації окремішностей етнічних груп. Це, зокрема, сильно виявилось в державах, де перевага якоїсь етнічної групи не мала абсолютного характеру і де інші групи виявляли таку доу відпорності на асиміляційний тиск, що треба було радикально міняти державну внутрішню політику. Класичним прикладом такого несподіваного звороту стала Канада, де дійшло до зіткнень між двома найсильнішими етнічними групами: англосаксонською та французькою. З цього зіткнення користали й менші етнічні групи, і у висліді замість ідеї "перетоплювального казана" прийшла ідея "багатокультурної" політичної одиниці, що передбачає не тільки реальне збереження окремих етнічних груп, але і їхній даліший розвиток з опері на активну допомогу держави.

Приклад Канади, яка покликана навіть окремі міністерства для справ багатокультурності, що якраз тепер опрацює засади нової етнічної державної політики, може послужити й іншим державам того ж типу, зокрема З'єднаним Штатам Америки, де також уже перемагає думка, що політика "перетоплювального казана" не має вигляду на реалізацію і тільки спричинитиме міжетнічні тертя. На порядку дня в ЗСА тепер є широкий план збереження і розвитку етнічних спадщин. В інтересі українського поселення в ЗСА — докласти всіх зусиль, щоб цей план був повністю реалізований, бо в цьому заперку нашого тут майбутнього. Як в Канаді, так і в ЗСА українці повинні бути в авангарді політики багатокультурності, змагаючись за збереження рівних прав для всіх етнічних груп.

Роман Придаткович

СПОГАДИ ПРО БЛ. П. ОЛЕКСАНДРА ПЕЖАНСЬКОГО (1892-1972)

Перед початком другої світової війни я й не був запрошений О. Ольжичем, в імені уряду Карпатської України, на посаду організатора музичального життя, однак такого цікавого проєкту не вдалося здійснити. Третій концерт в Тавні Галі започаткував можливість відбуття в Канаді, при співучасті п. Івана Мельника, концертної поїздки, із 25 концертів, по майже цілому просторі тієї поєдиної країни. Цю поїздку попереждало мого лекторство на Вищих Літніх Курсах УНО у Вінніпегу. На запрошення напівофіційної інституції ЮСО (злучені організації служби) я виступав як соліст в сезоні 1945-46 по військових американських шпиталях з меншими і формальними концертами. В 1946 р. мене запрошено на посаду надзвичайного професора Сейтхемського Університету в Моррей, Кентакі. Звідти, виїшовши на еміграцію, я переймаю в 1967 р. також посаду гостя - професора музики і скрипки Кентакі В. Коледжу на чотири роки.

Вагато літ ми не мали з Олександром

К. Крупський

ПІД ШИРМОЮ „КУЛЬТОБМІНУ“

Протягом останніх кількох років в українській пресі надруковано декілька статей і коментарів, в яких вказувалося на те, що підписання між ЗСА і Советським Союзом договору про „культобмін“ стане для Москви вигідною базою для поширення на північно-американському континенті московсько-бolshevikської пропаганди.

Нині хочемо вказати на конкретний приклад підступної діяльності, яку ведуть більшовики під виглядом цього культобміну. В лютому (за 1973 рік) числі советських друкованих англіської мовою журналу „Совет Лайф“ і „Совет Юнйон“ на перших сторінках вміщено відозву „До народів світу“. Підписали її Верховний Совет СССР і Центральний Комітет КПСС.

На початку відозви, після вичислення „небувалих в історії людства досягнень радянських робітників і селян“, сказано, що представники більше як сотні народів Советського Союзу, зібравшись у Москві з нагоди 50-ліття встановлення СССР, рішили звернутися до народів усього світу. „Советські робітники і селяни, сказано у відозві, створили найкращу в історії людства державу, в якій немає визиску однієї людини другою і немає національного гноблення, бо всі народи рівні. Добровільно з'єднавшись в одну родину народів, вони назавжди викоренили національний гніт“.

Далі у відозві сказано, що „народи СССР палили в атласних осягів і підтримують всі інші народи світу, які прагнуть встановити у себе соціалістичну уряду та будувати соціалізм“. Однак, „представники“ націоналістичностей Советського Союзу, які зібрався в Москві, „створювали тим, що це багато народів мусять терпіти соціальну несправедливість і національне гноблення з боку капіталістичного імперіалізму“. Вичисливши успіхи, що їх досягнула „родина народів“ Советського Союзу, і вказавши на нещастя та зло, що їх приносить світові капіталізм, відозва атакує ЗСА: „І хоч уже чверть століття минуло від часу світової війни, у світі немає миру. Ганебна американська агресія у В'єтнамі триває. Американський імперіалізм умиє зловиски з підписанням міжнародного договору і похованнях бомбардування Демократичної Республіки В'єтнаму, вбиваючи тисячі невинних людей“.

„Арабські території все ще окуповані ізраїльським наїзником. Світ оксвернений колоніальними і расистськими режимами. Все це відбувається в останній третині XX століття. Советський наїзник, як і всі миролюбні народи світу, гнівно протестує проти злочинів, докочуваних американським імперіалізмом на в'єтнамській землі. Ми за свідомо нашу непохитну солідарність з героїчними в'єтнамськими народами і народами Ляосу та Камбоджі і висловлюємо глибоку віру в те, що їхня справа тріумфуватиме!“

„Ми ще раз заявляємо про свою рішучість підтримувати борців проти імперіалістичної агресії на Арабському Сході, а також всі народи, що борються проти колоніального панування“.

У цій довгоїзній відозві не поминено трафаретних советських кліше про коначність об'єднання, без огляду на національність і расу, подвійні намагання в боротьбі з „расизмом, шовінізмом і фашизмом“. Відозва закінчується урочистим приреченням „советського народу“ перед людством, що „наша країна залишиться вірною високим ідеалам дружби народів, свободи і соціалізму“.

Ось так на ділі виглядає культурний обмін. В цій брехливій пропаганді взагалі немає ніякої у л і турні. Дивно тільки, що американський Уряд дозволяє московській отруті розходитися по вітальній землі Вашингтона, бо це вже не „боротьба ідей“, а зневага демократичної системи. Уважасмо, що сваволі комуністичних диктатурів не можна підняти під свободу преси в Америці, бо ця свобода існує для тих, хто її визнає і практикує, а сваволя тих, що збираються повалити демократичну американську систему, повинна бути рішуче обмежена.

Ми свідомо того, що американська преса могла б сказати багато б о л о ч ої правди советським диктаторам. Вважаємо лише на кілька основних хиб московської більшовицької с и с т е м и: 1) Вони ні в чому не подібні до демократичної системи; 2) Її осяги куплені ціною мільйонів людських жертв і нечуванним в історії світу терором; 3) Під плацдармом „родини народів“ у Советському Союзі є російська, а всі інші народи жорстоко русифікуються.

Постас питання: чи шкідливою є для Америки московська пропаганда, взірді якої ми назвали? Безумовно, шкідливою. Журнал „Совет Юнйон“ друкується 19-ма мовами і поширюється по всьому світі, виставляючи читачів проти Америки. Та й в самій Америці він має вплив серед молоді, генералів, яка виступає проти „економічного“.

Однак, ми свідомо, що Америка долає свої бюлічні проблеми без концентраційних таборів і терору, якими більшовики понад 50 років охороняють свій антинародний режим.

ДОВОДЬ ПРО УКРАЇНСЬКУ ВИШНОВКУ

Ню Йорк. — Заходами Батьківського Гуртка Школи Українознавства при „Самомолю“, в Нью Йорку, в школі св. Юра, в суботу 3-го березня о 10-й годині ранку д-р Кліментий Рогозницький прочитав доповідь „Українська вишновка в перспективі століття“. Зі збірки доповіді будуть показані зразки наших вишновків.

був правдоподібно учнем великого Ніколя Амати. Скрипка, яку він привіз зі собою до Америки, є скромним інструментом. Олександр приїхав до Америки з ушкодженням палець лівої руки і з жалем ми ствердили, що грати з ним улюблені квартали класиків, а також в першу чергу українських композиторів без операції лівої руки було неможливим. Хотів він, щоб його познайомили з артистом-скрипалем п. Зеноном Петешом, шанованим в американських і європейських колах струнних гравців, майстрів і торговців. Хоч він і, в час мого виступу в Чикаго 1971 р. зараз після мого європейської концертної поїздки, вони знайшлися, однак слабе серце вже не дозволило Олександрові поїхати зі скрипкою до ателіє п. Петеша — хоч цей його очікував.

Олександр Пежанський був чудовою людиною. Здавалось, що він промілював любов на все своє оточення. Побувши між ним та його родиною можна було відчувати щирий і міцний зв'язок та любов. Виглядало, що одне перед одним старалося робити взаємно якусь приємність і давати загальну радість. Олександр багато допоміг мені в першій поїздки до Європи в 1967 р., куди я поїхав першим раз після 1923-го року. Я хотів поїхати справу студії при УВУ з концертним виступом української музики, для

В. Чапліско

ЩЕ РАЗ ПРО ШКІДЛИВІСТЬ ПЕРЕКЛАДІВ

Ця стаття тематично пов'язана з двома моїми попередніми статтями, надрукованими в „Свободі“, а в тих статтях я писав про русифікацію української літературної мови, зокрема в шкільних підручниках за посередництва перекладів з російської мови. Тему цієї третьої статті підказали мені інформації, що я їх знайшов у шостому випуску „Українського Вісника“, в тій його частині, що надрукована в „Свободі“, ч. 21 з 2 лютого ц. р.

Власне, в цьому тексті згадується підтвердження мого передбачення небезпеки ще тоді, як відзначав у „Свободі“ наявність зловисного речення в одній із промов П. Шелестя про потребу боротьби з „архаїзмами“ і „діалектизмами“ в українській мові. Це речення незалежно повторив Шелестя підголосок, теперішній голова Спілки Письменників України Ю. Смолич. Я тоді зіткнувся з цим „натяком“ як початок поганого вилучення з ужитку таких у українських слів, яких у російській мові немає. А згаданий частини „Українського Вісника“, датованого березнем 1972 р., мав формулювання про партію і у ряді заходів щодо здійснення сказаного в промові П. Шелестя.

У плані розпочаті ініціативи ЦК КПУ „боротьба з „архаїзмами“ української мови“ за наслідженням її „живої мови“ народу (тобто до російської української суржика) зроблено, вже цілком заходів. У „Віснику“ в редакції, особливо в „Віснику“, яке друкує найбільше перекладів творів, розпочався мовний терор. При редагуванні викладається навіть питома українська слова, що останніми роками забули вже назове права громадянства в українській мові... Комітет по (? — В. Ч.) пресі при Раді Міністрів УССР видає спеціальну постанову про мову українських газет і книжок. У постанові зазначається і про потребу уникати відвертих русизмів, але головний натиск робиться на боротьбу з „архаїзмами“ і „діалектизмами“.

Ці інформації збігаються в часі з написанням згаданої в моїй другій із двох попередніх статей статті М. Зінчука, і в світлі цих інформацій тепер ясно, чому тієї статті не могли надрукувати на протязі вісьмох місяців. Як я тоді написав, це добре, що й, кінець - кінцем, надруковано, але разом з тим я зазначив був, що небезпека для української мови після цього не зникла і що особливо вона велика в перекладах з російської мови шкільних підручників. А що, згідно з думкою, висловленою в тексті „Українського Вісника“, там знову завертають до застарілого під час хрупчовської „відлітної“ мовного суржика, то я, не маючи на поклаті виданого хоч би 1972 р. підручника, хоч по-

казати це на тому, що його тепер маю.

Цей підручник для 10 класу середньої школи Б. О. Воронцова - В. Е. Лямінова „Астрономія“, що його видав в-во „Радянська Школа“ 1958 р. На титульній сторінці надруковано: „Переклад з дванадцяти російського видання Учпедгизу, затвердженого Міністерством Освіти РРФСР, видання дванадцять“. Як бачимо, цей підручник перевидано стільки разів по-українськи, скільки разів він вийшов по-російськи, і, очевидно, без будь-яких удосконалень тексту, бо про це ніде не написано. Хоч переклав цей підручник І. Ходорівський, але редактором був А. Кривошея, тобто якийсь перекладач, що навіть своє прізвище в українському тексті лише по-російськи: „-шев“.

Рік видання 1958 не може бути періодом для виконання цього тексту для цієї теми, бо цим підручником, напевно, користуються й досі.

Не маючи змоги розглянути в цій статті більшу кількість матеріалу, я обмежує тільки матеріалом, що відноситься до двох моментів, відзначених у цій статті Миколи Зінчука, а саме: а) те, що більшість перекладачів із дивовижною залептаним вибирають у своєму випадку найбільш нашої мови нехарактерні, найменше явні (тобто те, що збігається з російською мовою — В. Ч.) та б) обмінання своєрідно-українських слів (тобто таких слів, яких немає в російській мові, у Зінчука згадано такі слова, як „круча“, „пріпра“, „рінь“ тощо). А втім, я згадаю й деякі прями русизми, яких нібито за теперішньою постановою Комітету в справах преси не слід уживати.

Пишучи про „вибірання“ найменше явного, Зінчук мав на увазі синоніми, слова різні, але з однаковим значенням, та за умов примусової двомовності тепер можна взяти будь-яке російське слово і притулити його до українського як „синонім“. От у цьому підручнику систематично вживається слово „радуга“, а це справжній русизм, бо в українській мові є неформально вживане слово „райдуга“, але не ним, а такі справжні російські слова замінює українське „веселка“ і так ужито його з астрономічної термінології. Є в українській мові двослів для називання блакитного кольору (якщо не рахувати третього, західноукраїнського „синій“, хібно на еміграції вживаного для цього кольору), „голубий“ і „блакитний“, та в підручнику жито тільки першого чезрез те, що воно збігається з російським „голубой“, а не своїм — „Чумацький шлях“? Це тім більше, що вислів „Молочний шлях“, може, це абсурдніший, ніж „Чумацький шлях“ (до цього слова в підручнику тільки й ужито, дармащо в українській народній мові здавна уживано, а сам пам'ятаю це з свого дитинства, чує це з уст своїх батьків, слова „квагара“). Це останнє замовчано в Грінченковій словнику, є воно і в „Російсько-українському словнику“, т. II, 1958 р., але вже з позначкою „застаріле“. Не змігши жити через цілком неприйнятну для української мови форму російського слова „новолуніс“, перекладачі вжили хоч неграбного кальки з цього останнього — новотвору „новомісяччя“, ілюїли в поєднанні з „новий місяць“, щоб вилучити з астрономічної термінології народне слово „молодик“. В цьому українсько-російському словнику з 1958 р. „новомісяччя“ зареєстроване з позначкою „астрономічне“. Перекладач чи редактор Кривошея уживають лише „горизонт“, вилучивши з ужитку широковживане в українській літературній мові „обрій“.

Справки русизмів: „сусвірий“, „радуга“, „гончий пєс“ тощо. Як відомо, в українській народній мові є згадані назви деяких сузір'їв: „Волозар“, „Стожари“, „Чепіг“, „Біс“, „Косарі“, „Кочка“, а навіть назва нашої галактики — „Чумацький шлях“. З усіх цих назв ужито в дужках тільки назви „Стожари“, та й то, либонь, тільки через те, що це слово є і в російській народній мові, і воно було в російському оригіналі цього підручника. У всіх інших випадках ужито тільки тих назв, яких уживають у російській термінології, зокрема замість українського „Біс“ ужито російського „Ведмедіца“. Якщо дехто з читачів може сказати чи подумати, що це, мовляв, не дестемні терміни, а лише образні уявлення, то на це можна відповісти, що й усі оті „тельці“, „гончі пєси“, як і „Молочний шлях“, ужиті в цьому підручнику, не якого, тільки такого характеру назви. Про це слушно сказав і в цьому підручнику: „Ще стародавні спостерігачі неба для полегшення орієнтування на небі доволно згрупували зорі в різні фігури сузір'їв. Вони дали цим сузір'ям фантастичні назви, які збереглися за ними до наших днів. Більшість таких назв як, наприклад, Велика Ведмедіца“ звучать для нас тепер дивно, бо сузір'ям дано назви предметів та істот, з якими в розташуванні зір часто немає нічого спільного... У багатьох народів найбільш помітні сузір'я ділять свої народні назви“ (стор. 10). Проте — це вже я кажу — ці коліє так понадавали назви такі й досі виконують в а с т р о н о м ічній функції термінів, ними користуються в описах зоряного неба. А коли це так, то чому українці мусять користуватися чужим образним висловом „Молочний шлях“ (ніколи там пишуть навіть „Млечний шлях“), а не своїм — „Чумацький шлях“? Це тім більше, що вислів „Молочний шлях“, може, це абсурдніший, ніж „Чумацький шлях“ (до цього слова в підручнику тільки й ужито, дармащо в українській народній мові здавна уживано, а сам пам'ятаю це з свого дитинства, чує це з уст своїх батьків, слова „квагара“). Це останнє замовчано в Грінченковій словнику, є воно і в „Російсько-українському словнику“, т. II, 1958 р., але вже з позначкою „застаріле“. Не змігши жити через цілком неприйнятну для української мови форму російського слова „новолуніс“, перекладачі вжили хоч неграбного кальки з цього останнього — новотвору „новомісяччя“, ілюїли в поєднанні з „новий місяць“, щоб вилучити з астрономічної термінології народне слово „молодик“. В цьому українсько-російському словнику з 1958 р. „новомісяччя“ зареєстроване з позначкою „астрономічне“. Перекладач чи редактор Кривошея уживають лише „горизонт“, вилучивши з ужитку широковживане в українській літературній мові „обрій“.

Пишучи про „вибірання“ найменше явного, Зінчук мав на увазі синоніми, слова різні, але з однаковим значенням, та за умов примусової двомовності тепер можна взяти будь-яке російське слово і притулити його до українського як „синонім“. От у цьому підручнику систематично вживається слово „радуга“, а це справжній русизм, бо в українській мові є неформально вживане слово „райдуга“, але не ним, а такі справжні російські слова замінює українське „веселка“ і так ужито його з астрономічної термінології. Є в українській мові двослів для називання блакитного кольору (якщо не рахувати третього, західноукраїнського „синій“, хібно на еміграції вживаного для цього кольору), „голубий“ і „блакитний“, та в підручнику жито тільки першого чезрез те, що воно збігається з російським „голубой“, а не своїм — „Чумацький шлях“? Це тім більше, що вислів „Молочний шлях“, може, це абсурдніший, ніж „Чумацький шлях“ (до цього слова в підручнику тільки й ужито, дармащо в українській народній мові здавна уживано, а сам пам'ятаю це з свого дитинства, чує це з уст своїх батьків, слова „квагара“). Це останнє замовчано в Грінченковій словнику, є воно і в „Російсько-українському словнику“, т. II, 1958 р., але вже з позначкою „застаріле“. Не змігши жити через цілком неприйнятну для української мови форму російського слова „новолуніс“, перекладачі вжили хоч неграбного кальки з цього останнього — новотвору „новомісяччя“, ілюїли в поєднанні з „новий місяць“, щоб вилучити з астрономічної термінології народне слово „молодик“. В цьому українсько-російському словнику з 1958 р. „новомісяччя“ зареєстроване з позначкою „астрономічне“. Перекладач чи редактор Кривошея уживають лише „горизонт“, вилучивши з ужитку широковживане в українській літературній мові „обрій“.

Завжди більшість рецензентів,

цього слова в підручнику тільки й ужито, дармащо в українській народній мові здавна уживано, а сам пам'ятаю це з свого дитинства, чує це з уст своїх батьків, слова „квагара“). Це останнє замовчано в Грінченковій словнику, є воно і в „Російсько-українському словнику“, т. II, 1958 р., але вже з позначкою „застаріле“. Не змігши жити через цілком неприйнятну для української мови форму російського слова „новолуніс“, перекладачі вжили хоч неграбного кальки з цього останнього — новотвору „новомісяччя“, ілюїли в поєднанні з „новий місяць“, щоб вилучити з астрономічної термінології народне слово „молодик“. В цьому українсько-російському словнику з 1958 р. „новомісяччя“ зареєстроване з позначкою „астрономічне“. Перекладач чи редактор Кривошея уживають лише „горизонт“, вилучивши з ужитку широковживане в українській літературній мові „обрій“.

Справки русизмів: „сусвірий“, „радуга“, „гончий пєс“ тощо. Як відомо, в українській народній мові є згадані назви деяких сузір'їв: „Волозар“, „Стожари“, „Чепіг“, „Біс“, „Косарі“, „Кочка“, а навіть назва нашої галактики — „Чумацький шлях“. З усіх цих назв ужито в дужках тільки назви „Стожари“, та й то, либонь, тільки через те, що це слово є і в російській народній мові, і воно було в російському оригіналі цього підручника. У всіх інших випадках ужито тільки тих назв, яких уживають у російській термінології, зокрема замість українського „Біс“ ужито російського „Ведмедіца“. Якщо дехто з читачів може сказати чи подумати, що це, мовляв, не дестемні терміни, а лише образні уявлення, то на це можна відповісти, що й усі оті „тельці“, „гончі пєси“, як і „Молочний шлях“, ужиті в цьому підручнику, не якого, тільки такого характеру назви. Про це слушно сказав і в цьому підручнику: „Ще стародавні спостерігачі неба для полегшення орієнтування на небі доволно згрупували зорі в різні фігури сузір'їв. Вони дали цим сузір'ям фантастичні назви, які збереглися за ними до наших днів. Більшість таких назв як, наприклад, Велика Ведмедіца“ звучать для нас тепер дивно, бо сузір'ям дано назви предметів та істот, з якими в розташуванні зір часто немає нічого спільного... У багатьох народів найбільш помітні сузір'я ділять свої народні назви“ (стор. 10). Проте — це вже я кажу — ці коліє так понадавали назви такі й досі виконують в а с т р о н о м ічній функції термінів, ними користуються в описах зоряного неба. А коли це так, то чому українці мусять користуватися чужим образним висловом „Молочний шлях“ (ніколи там пишуть навіть „Млечний шлях“), а не своїм — „Чумацький шлях“? Це тім більше, що вислів „Молочний шлях“, може, це абсурдніший, ніж „Чумацький шлях“ (до цього слова в підручнику тільки й ужито, дармащо в українській народній мові здавна уживано, а сам пам'ятаю це з свого дитинства, чує це з уст своїх батьків, слова „квагара“). Це останнє замовчано в Грінченковій словнику, є воно і в „Російсько-українському словнику“, т. II, 1958 р., але вже з позначкою „застаріле“. Не змігши жити через цілком неприйнятну для української мови форму російського слова „новолуніс“, перекладачі вжили хоч неграбного кальки з цього останнього — новотвору „новомісяччя“, ілюїли в поєднанні з „новий місяць“, щоб вилучити з астрономічної термінології народне слово „молодик“. В цьому українсько-російському словнику з 1958 р. „новомісяччя“ зареєстроване з позначкою „астрономічне“. Перекладач чи редактор Кривошея уживають лише „горизонт“, вилучивши з ужитку широковживане в українській літературній мові „обрій“.

Пишучи про „вибірання“ найменше явного, Зінчук мав на увазі синоніми, слова різні, але з однаковим значенням, та за умов примусової двомовності тепер можна взяти будь-яке російське слово і притулити його до українського як „синонім“. От у цьому підручнику систематично вживається слово „радуга“, а це справжній русизм, бо в українській мові є неформально вживане слово „райдуга“, але не ним, а такі справжні російські слова замінює українське „веселка“ і так ужито його з астрономічної термінології. Є в українській мові двослів для називання блакитного кольору (якщо не рахувати третього, західноукраїнського „синій“, хібно на еміграції вживаного для цього кольору), „голубий“ і „блакитний“, та в підручнику жито тільки першого чезрез те, що воно збігається з російським „голубой“, а не своїм — „Чумацький шлях“? Це тім більше, що вислів „Молочний шлях“, може, це абсурдніший, ніж „Чумацький шлях“ (до цього слова в підручнику тільки й ужито, дармащо в українській народній мові здавна уживано, а сам пам'ятаю це з свого дитинства, чує це з уст своїх батьків, слова „квагара“). Це останнє замовчано в Грінченковій словнику, є воно і в „Російсько-українському словнику“, т. II, 1958 р., але вже з позначкою „застаріле“. Не змігши жити через цілком неприйнятну для української мови форму російського слова „новолуніс“, перекладачі вжили хоч неграбного кальки з цього останнього — новотвору „новомісяччя“, ілюїли в поєднанні з „новий місяць“, щоб вилучити з астрономічної термінології народне слово „молодик“. В цьому українсько-російському словнику з 1958 р. „новомісяччя“ зареєстроване з позначкою „астрономічне“. Перекладач чи редактор Кривошея уживають лише „горизонт“, вилучивши з ужитку широковживане в українській літературній мові „обрій“.

Пишучи про „вибірання“ найменше явного, Зінчук мав на увазі синоніми, слова різні, але з однаковим значенням, та за умов примусової двомовності тепер можна взяти будь-яке російське слово і притулити його до українського як „синонім“. От у цьому підручнику систематично вживається слово „радуга“, а це справжній русизм, бо в українській мові є неформально вживане слово „райдуга“, але не ним, а такі справжні російські слова замінює українське „веселка“ і так ужито його з астрономічної термінології. Є в українській мові двослів для називання блакитного кольору (якщо не рахувати третього, західноукраїнського „синій“, хібно на еміграції вживаного для цього кольору), „голубий“ і „блакитний“, та в підручнику жито тільки першого чезрез те, що воно збігається з російським „голубой“, а не своїм — „Чумацький шлях“? Це тім більше, що вислів „Молочний шлях“, може, це абсурдніший, ніж „Чумацький шлях“ (до цього слова в підручнику тільки й ужито, дармащо в українській народній мові здавна уживано, а сам пам'ятаю це з свого дитинства, чує це з уст своїх батьків, слова „квагара“). Це останнє замовчано в Грінченковій словнику, є воно і в „Російсько-українському словнику“, т. II, 1958 р., але вже з позначкою „застаріле“. Не змігши жити через цілком неприйнятну для української мови форму російського слова „новолуніс“, перекладачі вжили хоч неграбного кальки з цього останнього — новотвору „новомісяччя“, ілюїли в поєднанні з „новий місяць“, щоб вилучити з астрономічної термінології народне слово „молодик“. В цьому українсько-російському словнику з 1958 р. „новомісяччя“ зареєстроване з позначкою „астрономічне“. Перекладач чи редактор Кривошея уживають лише „горизонт“, вилучивши з ужитку широковживане в українській літературній мові „обрій“.

ПАМ'ЯТАЙМО ПРО ПЕРЕСЛІДУВАНИХ В УКРАЇНІ! ВКЛЮЧАЙМОСЯ В АКЦІЮ ІХ ОБОРОНИ!

3. ОСТАННІХ ВІДГОМОНІВ

У ДАЛЕКУ ДОРОГУ...

Перші дні серпня 1919. Була така чудова погода! Сонце зустрічав він. Наш кур'єр, який вів його до військових частин, стояв готовий у розстріл і ждав наказу: Вперед! Командант полку гармат, отой нестрашний отаман Кирило Карась, переніс нашу розстрілку, потягнувши за собою дріт пологового телефону, з далекого відомо у руки, — подався на невеличкий вітраж: докладав обстановку батерії гармат перед вирішним боєм — наступ на Калінівку, вузлову залізничну станцію. Штаб нашої 10-ї Бригади, з командантом сот. Ф. Кондрацьким, стояв тут же за нами, за розстрілюючи. Між старшинами штабу — сот. Губер, сот. Масарський, сот. Осип Ковалюк, хор. Саген Малевич та інші, всі в переднаступальній напруженні, бачу стрункого, поставного чотаря Саву Никифорию.

Друге, зустрічав я з чотарем Савою Никифорию на хуторі, перелі в Ходорківці, недалеко Сквирі. Тут наша Бригада була зупинена на одну добу. А була це неділя, — чи й свято, — то наш кур'єр, о. В. Демчук служив тут Службу Божу для нашої Бригади; голосисті старшини співали.

Утретє... Містечко Корнін — усе в зелені лісів, у молоді синява неба й ситого сонця. У нашому наближенні вже до підходів на Київ, увійшли ми до цього містечка. І того ж вечора місцеві учителки, на радощах, що ми вигнали більшовиків, учинили нам гостину — вечерю, такі в школі, запрошує всіх старшин Бригади. Тут знову, серед старшин, що в той вечір не мали служби, — отам. К. Карась, поруч. Іван Валентин, поруч. Володимир Галій, чет. Микола Галій, хор. Іван Кушнік та інші, — побачив я й чет. Саву Никифорию. Тоді жось із наших старшин — чи не поруч. Дмитро Квашнік — висунув цікаву проблему: чи й як приготувати наші начальники Дер-

не вщухає, хвилинами скриплюється. Між старшинами штабу бачу і чотаря Саву Никифорию: коротко вітаюся поглядом очей — усі напружені ходом бою, який, тоді, пройшов у нашу користь.

Далекі роки! Але й ту далечину скорочує відхід одного, другого, третього друга-товариша з Великого Шляху Боротби.

Михайло Островерха

Суд над проф. Л. Плющем був зааранжований і проведений органами КГБ

(Закінчення з стор. 1-ої)

експертизи. Що більше, Плюща взагалі не допустили на суд і його судили заочно. Також не було жадних з'явлень Плюща на суді. На питання, чому немає підсудного на суді, судді відповіли, що „суд не вважає за потрібним...“ Все „правосуддя“ опиралося на свідка, відповідно підібраних прокурором, а точніше КГБ, які твердили, що вони знали Плюща на протязі останніх 5-10 років і „вважають“ його неосудним. Також багато уваги присвячено розгляді графологічної експертизи знайдених у Плюща рукописів, які мала встановити, що вони дійсно були писані його рукою. Суд не міг однак доказати, що Плющ займався їх поширенням.

Вершню правопорушення і жорстокості треба вважати теж те, що на суд не допустили навіть дружини і сестри Плюща. На доручення КГБ, голова суду Дішель визвав був дружину підсудного ще перед судом і застав її, що хоча сама справа Плюща не стосується жадних таємних речей, але сам розгляд справи їх виключає і тому нікого не допустити на залу розправи. Тільки після закінчення процесу, дружина і сестра були присутні при відчитанні вироку.

Касаційний суд має розглядати справу Плюща на початку березня 1973. Дотепер відмовили дружині поbacherя з чоловіком, під претекстом „карантину“.

Подяка

З нагоди мого виздоровлення, складаю щирю подяку в. ПАНАХИДІ І ПРИЙТЕЛІМ, що мене відвідували в дитинстві в домі.

Як рідно дякую Всесвітньому о. ЛЮБОВИМОВІ МУДРОМУ за молитви до Всевисшого за моє здоров'я.

Зокрема наша щира подяка Високочовичам п. д-рові БАТЮЧОК (п. д-рові І. МАКАРОВИЧЕВИ за їх медичарську опіку).

ІВАН ПУДІЛО
Дружина ТЕКІЯ

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

МОЛОДІЖНИЙ ВІДДІЛ Ч. 18 у ПАСЕБЕНКУ, Н. Дж.

— влаштує —

КОСТЮМОВУ ЗАБАВУ
„ЧАРІВНІ ШАПОЧКИ“

яку переведитиме п. сен. Т. ОТАРУХ в НЕДІЛЮ, 1 КВІТНЯ 1973 р. о год. 3-ій по пол. в залі УКР. ЦЕНТРАЛІ, 140 Норе Аве., Рашале, Н. Дж.

Побажання стріч — ТІЛЬКИ ШАПОЧКИ

В програмі — гри, забави до казок, виграші та інші несподіванки.

До ласкавої участі запрошуємо Родичів з дітьми.

Смачений буфет в заряді ВШ. Членок Відділу.

УПРАВА ВІДДІЛУ

Субота, 10 березня 1973 р.

Початок — 9 год. веч.

Велика зала

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

в НЬО-ПОРКУ, 140 Second Avenue

Вотуп 4.00 дол. Студенти 3.00 дол.

ПЛАСТОВА ПРОГУЛКА ДО ЄВРОПИ — 1973

За згодою пленуму Крайової Пластової Старшини планується пл. прогуляка до Греції, Югославії і Австрії в час від 17-го ЧЕРВНЯ до 10-го ЛИПНЯ 1973 р. Учасниками прогуляки можуть бути юнаки-юначки із ступенем розвідника, члн і старшо-пластуство до 20-го року життя. Число учасників обмежене до 75, включно з проводом.

В програму прогуляки включені оглядини історичних пам'яток, музеїв, університетів, та ін., а також відвідини опер, театрів.

Приватні автобуси будуть перевозити прогуляковців, почавши з Атен — через Паріж, Сальоніки, Скопје, Тіград, Дубровник, Сараєво, Ваню Луку, Загреб, Люблян — до Відня. Планується зустріч з місцевими українськими громадами та відвідини могил Оголошення Пласту Дрота у Відні. Вагаче часу призначено на особисті задоволення.

Точні інформації та картя асоловненя можна дістати в Станицях або в КПС.

Кошт прогуляки 639.00 дол. Зголошення слати до 1-го березня 1973 року, разом із чеком на \$100.00, висланими на KOWBASNIUK AGENCY на адресу:

PLAST — 140 Second Avenue, New York, N.Y. 10003

пл. сен. ОЛАВА КУБЕЛЬ

Крайова Комендантка Пласту

пл. сен. ВОЛОДИМИР СВИНІТУХ

Крайовий Комендант Пласту

СПОГАДИ ПРО БЛ. П. ОЛЕСАНДРА ПЕЖАНСЬКОГО

(Закінчення з стор. 2-ої)

св. п. інж. Ол. Пежанський

місці, в Гантері. Це були дійсно мистецькі фотографічні виставки. Покійний думав ще в останніх хвилинах свого життя, щоб мені прислати ще „пару знімок“. І тим разом запитував „чи Твій квартал далі існує?“ — „Мусиш на себе дуже уважати! Не перемучуватися, не денервуватися!“ Що за життява сила, що за велика скаля зацікавленя: музика, архітектура, фотографія! Яке чудове життя провів Покійний Олександр Пежанський!

З деяким запізненням я вклав відповідь на цього зворушливого листа. Це писмо розмінулось із свідомістю Приятеля. Він вже відійшов в інші світи, у вічність. Це сталося 31-го серпня 1972 року.

Залишилася в мене, крім небагатьох листів, знімка його любові сім', також його, окремо, з п'ятилітнього розуміння, а дуже милою вичукою, Христею. Також завжди цінити буду якийсь десяток мистецьких знімок з років 1932 до 1950, знятих вражливим на красу оком Олеса. Між ними є подільська дорога, оранка біля Перемішля, вид на Криворіччю коло Жаб'я, гуцульська гражда, тиха дорога і тут є також старенька мати д-ра Максимовича і несподівано старешні млин на Лемківщині. Скільки неопісаной краса та гуманності! І немов

з кращого світу, як наш, гомонить сердечне упійнення Покійного: „Люди, уважайте на себе, бо літа ідуть і серце слабеє!“

На закінчення пригадуються мені слова мудреця: „Пам'ять про Покійника є надто святою, щоб її жалілиним затемнювати. Він в проміннях спокою та радості осяє все, чого я дотикаюсь. Дякую Провидінню за благословення, що в мій юності я знайшов людину, що виплекала мою душу. Коли в майбутньому трудитись буду над важливим завданням, він стоїтиме біля мене, як суддя і мій друг“.

Академічний хор „Бандурист“. Сидять зліва: Сім'янович (Пейбрат), Олександр Пежанський (Пезю), Михайло Микша (з Києва), о. Саген Купчинський (з цитрою), В. Бандуристський — голова й адміністратор, Володимир Микшевич — аккомпаніатор, Петро Артемович — диригент. Стоять: Іван Охримович, Валянін, Виницький, Мозолік, Н.Н., Остап Валянін, Глинянський, Н.Н., Калинович, Федик.

БРАТСТВО КОЛИШНІХ ВОЯКІВ

1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ

УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО АРМІ

БРАТОВА УПРАВА в ЗСА

В 30-Ю ТТЯ СТВОРЕННЯ 1-ої УКР. ДІВ. „ГАЛИЧИНКА“

— влаштує —

ВЕЛИКИЙ БЕНКЕТ і БАЛЬ

в дні 5 травня 1973 р. о год. 6-ій по пол.

НА ОСЕЛІ УНСОЮЗУ

„Союзівна“

- З цієї нагоди запрошуються все Українське Вояцтво, Шановне Громадянство та Молодь взяти численну участь.
- В програмі святкування задовіли участь найкращі мистецькі сили.
- До балу пригваритиме диригент оркестра п. О. Овчаренко. Світає керанки „Караваї“ п. В. Вемко. Стрий асфальт.
- Проситиме замовити призначення пісеньки або телефонічно до дня 25-го квітня 1973 р. прямо в Адміністрації „Союзівна“.
- Одноденний поїзд на Оселі — призначення і харчі, в цінах позасезонних: \$13.00 до \$16.00 від особи.
- Замовити призначення:

UKRAINIAN NATIONAL ASSN'S ESTATE

Ford Moore Rd., Kerkhonkson, N.Y. 12446 (914) 626-5641

Увага! ВЕЛЬМИШАНОВНІ ГЛЯДАЧІ Увага!

ТЕЛЕВІЗІЯ в ЧИКАГО й ОКОЛИЦІ!

Неділя, 11-го березня, год. 9-та веч.

РУСЛО 26, WCU TV, CHICAGO, ІЛ.

СПЕЦІАЛЬНА

ТЕЛЕВІЗІЙНА ПЕРЕДАЧА

ГОДИНИ УКРАЇНСЬКИХ МЕЛОДИЙ

РОМАНА МАРИНОВИЧА з ВАШИНГТОНУ

В ЧЕСТЬ НАШОГО НАБІЛІШОГО

ПОЕТА і ГЕНІЯ

ТАРАСА ШЕВЧЕНКА

з участю ансамблю і хору Бандуристів ОДУМ з Чикаго, від оркестру д. Анастасія Лушко, павни Марійки Чичули, Романа Мариновича та вишкю з фільму-балету „Лілея“

Година Українських Мелодій Романа Мариновича

P.O. Box 2257 Washington, D.C. 20013

*Добра новина!!

Дві люксові книжки за ціну одної!!

а) НАЙНОВІША МЕТОДА ПРИРОДНОГО ЛІКУВАННЯ (Демидський, Кнайп, Кунце, Плятен), 332 ст. продовжуємо продавати за \$27. — і додаємо

б) даром: Кашенко: ІСТОРІЯ ВІНСЬКА ЗАПОРІЗЬКОГО (ціна \$8.—). Хто купить, починаючи від 1. березня, 1973 Б. року.

ОБІ ЗА \$27.—

Зробіте найкращий вклад у своєму житті!!

HOWERLA

238 East 6th St.

New York, N.Y. 10003, USA

ЩЕ РАЗ ПРО ШКІДЛИВІСТЬ ПЕРЕКЛАДІВ

(Закінчення з 2-ої стор.)

мови М. Фасмера, як не була досі й етимологія вислову „Чумацький шлях“, бо пов'язування цієї назви суз'бут' статтейку про те, що, мовляв, чому ми намагаємося обов'язково перекладати різні російські назви або й уживати їх, а не шукаємо в своїй мові? Я наводив як приклад російське слово „лоток“, що замість нього можна б уживати українське „рундук“, „рундучок“. Статтейку тієї тоді, здається, не надруковано. Мені відомо, що ця справа мучила В. Підмогильного, і він мені казав, що свідомо не читає російської літератури, щоб не підпадати під її вплив, зокрема, очевидячки, й під вплив російської мови. Шось я говорив на цю тему з Миколаєм Кулішем, як він, за прохтування видавця для молоді „Українська культура“, запрошував мене на посаду секретаря цього видавця. Певним відгомном цих настроїв була „божевільна“ боротьба „народного Малахія“ із „станом“ нації „дядьків та перекладачів“. Малахій аж двічі висловлюється проти цього ненормального „стану“: „Про нетайну редакції, що таку небезпеку для української літературної чергу перекладництва з російської мови ми, дядьки, що починали 20-ми роками, усвідомлювали при самому початку „радянської“ мовної політики, і я, наприклад,

ще будиши аспірантом, надіслав був до літературної сторінки чи додатку до „ВІСНИКУ УЦВК“ „Культура і пор'я з чумаками — це псевдо-етимологія.“

Я вперше з'ясував похоті слова мудреця: „Пам'ять про Покійника є надто святою, щоб її жалілиним затемнювати. Він в проміннях спокою та радості осяє все, чого я дотикаюсь. Дякую Провидінню за благословення, що в мій юності я знайшов людину, що виплекала мою душу. Коли в майбутньому трудитись буду над важливим завданням, він стоїтиме біля мене, як суддя і мій друг“.

Можу при цій нагоді згадати, що таку небезпеку для української літературної чергу перекладництва з російської мови ми, дядьки, що починали 20-ми роками, усвідомлювали при самому початку „радянської“ мовної політики, і я, наприклад,

ще будиши аспірантом, надіслав був до літературної сторінки чи додатку до „ВІСНИКУ УЦВК“ „Культура і пор'я з чумаками — це псевдо-етимологія.“

Я вперше з'ясував похоті слова мудреця: „Пам'ять про Покійника є надто святою, щоб її жалілиним затемнювати. Він в проміннях спокою та радості осяє все, чого я дотикаюсь. Дякую Провидінню за благословення, що в мій юності я знайшов людину, що виплекала мою душу. Коли в майбутньому трудитись буду над важливим завданням, він стоїтиме біля мене, як суддя і мій друг“.

Можу при цій нагоді згадати, що таку небезпеку для української літературної чергу перекладництва з російської мови ми, дядьки, що починали 20-ми роками, усвідомлювали при самому початку „радянської“ мовної політики, і я, наприклад,

ще будиши аспірантом, надіслав був до літературної сторінки чи додатку до „ВІСНИКУ УЦВК“ „Культура і пор'я з чумаками — це псевдо-етимологія.“

Я вперше з'ясував похоті слова мудреця: „Пам'ять про Покійника є надто святою, щоб її жалілиним затемнювати. Він в проміннях спокою та радості осяє все, чого я дотикаюсь. Дякую Провидінню за благословення, що в мій юності я знайшов людину, що виплекала мою душу. Коли в майбутньому трудитись буду над важливим завданням, він стоїтиме біля мене, як суддя і мій друг“.

Можу при цій нагоді згадати, що таку небезпеку для української літературної чергу перекладництва з російської мови ми, дядьки, що починали 20-ми роками, усвідомлювали при самому початку „радянської“ мовної політики, і я, наприклад,

ще будиши аспірантом, надіслав був до літературної сторінки чи додатку до „ВІСНИКУ УЦВК“ „Культура і пор'я з чумаками — це псевдо-етимологія.“

Я вперше з'ясував похоті слова мудреця: „Пам'ять про Покійника є надто святою, щоб її жалілиним затемнювати. Він в проміннях спокою та радості осяє все, чого я дотикаюсь. Дякую Провидінню за благословення, що в мій юності я знайшов людину, що виплекала мою душу. Коли в майбутньому трудитись буду над важливим завданням, він стоїтиме біля мене, як суддя і мій друг“.

Можу при цій нагоді згадати, що таку небезпеку для української літературної чергу перекладництва з російської мови ми, дядьки, що починали 20-ми роками, усвідомлювали при самому початку „радянської“ мовної політики, і я, наприклад,

ще будиши аспірантом, надіслав був до літературної сторінки чи додатку до „ВІСНИКУ УЦВК“ „Культура і пор'я з чумаками — це псевдо-етимологія.“

Я вперше з'ясував похоті слова мудреця: „Пам'ять про Покійника є надто святою, щоб її жалілиним затемнювати. Він в проміннях спокою та радості осяє все, чого я дотикаюсь. Дякую Провидінню за благословення, що в мій юності я знайшов людину, що виплекала мою душу. Коли в майбутньому трудитись буду над важливим завданням, він стоїтиме біля мене, як суддя і мій друг“.

Можу при цій нагоді згадати, що таку небезпеку для української літературної чергу перекладництва з російської мови ми, дядьки, що починали 20-ми роками, усвідомлювали при самому початку „радянської“ мовної політики, і я, наприклад,

ще будиши аспірантом, надіслав був до літературної сторінки чи додатку до „ВІСНИКУ УЦВК“ „Культура і пор'я з чумаками — це псевдо-етимологія.“

Я вперше з'ясував похоті слова мудреця: „Пам'ять про Покійника є надто святою, щоб її жалілиним затемнювати. Він в проміннях спокою та радості осяє все, чого я дотикаюсь. Дякую Провидінню за благословення, що в мій юності я знайшов людину, що виплекала мою душу. Коли в майбутньому трудитись буду над важливим завданням, він стоїтиме біля мене, як суддя і мій друг“.

Можу при цій нагоді згадати, що таку небезпеку для української літературної чергу перекладництва з російської мови ми, дядьки, що починали 20-ми роками, усвідомлювали при самому початку „радянської“ мовної політики, і я, наприклад,

ще будиши аспірантом, надіслав був до літературної сторінки чи додатку до „ВІСНИКУ УЦВК“ „Культура і пор'я з чумаками — це псевдо-етимологія.“

Я вперше з'ясував похоті слова мудреця: „Пам'ять про Покійника є надто святою, щоб її жалілиним затемнювати. Він в проміннях спокою та радості осяє все, чого я дотикаюсь. Дякую Провидінню за благословення, що в мій юності я знайшов людину, що виплекала мою душу. Коли в майбутньому трудитись буду над важливим завданням, він стоїтиме біля мене, як суддя і мій друг“.

Можу при цій нагоді згадати, що таку небезпеку для української літературної чергу перекладництва з російської мови ми, дядьки, що починали 20-ми роками, усвідомлювали при самому початку „радянської“ мовної політики, і я, наприклад,

ще будиши аспірантом, надіслав був до літературної сторінки чи додатку до „ВІСНИКУ УЦВК“ „Культура і пор'я з чумаками — це псевдо-етимологія.“

Я вперше з'ясував похоті слова мудреця: „Пам'ять про Покійника є надто святою, щоб її жалілиним затемнювати. Він в проміннях спокою та радості осяє все, чого я дотикаюсь. Дякую Провидінню за благословення, що в мій юності я знайшов людину, що виплекала мою душу. Коли в майбутньому трудитись буду над важливим завданням, він стоїтиме біля мене, як суддя і мій друг“.

Можу при цій нагоді згадати, що таку небезпеку для української літературної чергу перекладництва з російської мови ми, дядьки, що починали 20-ми роками, усвідомлювали при самому початку „радянської“ мовної політики, і я, наприклад,

ще будиши аспірантом, надіслав був до літературної сторінки чи додатку до „ВІСНИКУ УЦВК“ „Культура і пор'я з чумаками — це псевдо-етимологія.“

Я вперше з'ясував похоті слова мудреця: „Пам'ять про Покійника є надто святою, щоб її жалілиним затемнювати. Він в проміннях спокою та радості осяє все, чого я дотикаюсь. Дякую Провидінню за благословення, що в мій юності я знайшов людину, що виплекала мою душу. Коли в майбутньому трудитись буду над важливим завданням, він стоїтиме біля мене, як суддя і мій друг“.

Можу при цій нагоді згадати, що таку небезпеку для української літературної чергу перекладництва з російської мови ми, дядьки, що починали 20-ми роками, усвідомлювали при самому початку „радянської“ мовної політики, і я, наприклад,

ще будиши аспірантом, надіслав був до літературної сторінки чи додатку до „ВІСНИКУ УЦВК“ „Культура і пор'я з чумаками — це псевдо-етимологія.“

Я вперше з'ясував похоті слова мудреця: „Пам'ять про Покійника є надто святою, щоб її жалілиним затемнювати. Він в проміннях спокою та радості осяє все, чого я дотикаюсь. Дякую Провидінню за благословення, що в мій юності я знайшов людину, що виплекала мою душу. Коли в майбутньому трудитись буду над важливим завданням, він стоїтиме біля мене, як суддя і мій друг“.

Можу при цій нагоді згадати, що таку небезпеку для української літературної чергу перекладництва з російської мови ми, дядьки, що починали 20-ми роками, усвідомлювали при самому початку „радянської“ мовної політики, і я, наприклад,

ще будиши аспірантом, надіслав був до літературної сторінки чи додатку до „ВІСНИКУ УЦВК“ „Культура і пор'я з чумаками — це псевдо-етимологія.“

Я вперше з'ясував похоті слова мудреця: „Пам'ять про Покійника є надто святою, щоб її жалілиним затемнювати. Він в проміннях спокою та радості осяє все, чого я дотикаюсь. Дякую Провидінню за благословення, що в мій юності я знайшов людину, що виплекала мою душу. Коли в майбутньому трудитись буду над важливим завданням, він стоїтиме біля мене, як суддя і мій друг“.

Можу при цій нагоді згадати, що таку небезпеку для української літературної чергу перекладництва з російської мови ми, дядьки, що починали 20-ми роками, усвідомлювали при самому початку „радянської“ мовної політики, і я, наприклад,

ще будиши аспірантом, надіслав був до літературної сторінки чи додатку до „ВІСНИКУ УЦВК“ „Культура і пор'я з чумаками — це псевдо-етимологія.“

Я вперше з'ясував похоті слова мудреця: „Пам'ять про Покійника є надто святою, щоб її жалілиним затемнювати. Він в проміннях спокою та радості осяє все, чого я дотикаюсь. Дякую Провидінню за благословення, що в мій юності я знайшов людину, що виплекала мою душу. Коли в майбутньому трудитись буду над важливим завданням, він стоїтиме біля мене, як суддя і мій друг“.

Можу при цій нагоді згадати, що таку небезпеку для української літературної чергу перекладництва з російської мови ми, дядьки, що починали 20-ми роками, усвідомлювали при самому початку „радянської“ мовної політики, і я, наприклад,

ще будиши аспірантом, надіслав був до літературної сторінки чи додатку до „ВІСНИКУ УЦВК“ „Культура і пор'я з чумаками — це псевдо-етимологія.“

Я вперше з'ясував похоті слова мудреця: „Пам'ять про Покій

